

HOMILIE

van Mgr. Dr. J.H.J. van den Hende op Palmzondag/Wereldjongerendag, H. Petruskerk, zondag 25 maart 2018

Marcus 11, 1-10

Jesaja 50, 4-7

Filippenzen 2, 6-11

Marcus 14, 1-15,47

We vieren Palmzondag. We gedenken de intocht van Jezus in Jeruzalem, waar met palmtakken wordt gezwaaid. Na de intocht, met veel palmen, draait al snel de toon om en wordt gezegd: Weg met Hem, aan het kruis met Hem! Wordt Jezus eerst gezien als de langverwachte Messias, aan het eind van de week is hij als misdadiger weggestuurd en doodgemaakt. En dan noemen we dat ook nog eens de 'Goede Week'. Maar dat doen we, we noemen deze week zo, omdat we Jezus' kruisdood zien in het perspectief van Pasen.

Jezus komt in Jeruzalem. Daar ervaart Hij de aandacht en de eerbied, en daarna zijn vernedering tot het uiterste. God wil zo ver met ons gaan. Hij is in deze wereld gekomen, omdat Hij naast ons wil staan. Johannes getuigt in zijn evangelie: God houdt zoveel van ons, dat Hij zijn Zoon naar deze wereld heeft gestuurd. Nog meer: Hij geeft zijn Zoon, God staat zijn Zoon af. En als God dan zoveel liefde laat zien, wat is het dan eigenlijk krankzinnig dat mensen die liefde beantwoorden met haat, verwijten en moord.

Als God zo van ons houdt, dat Hij naast ons wil staan, is het ook niet voor te stellen dat hij halverwege de week zou zeggen: Ik hou ermee op. Het is niet voor te stellen dat Hij zich uit de voeten zou maken. God gaat met ons tot het uiterste. Jezus zegt niet vlak voor het einde: Ik stop ermee, Ik ben Gods Zoon, dit kan toch niet mijn vernedering zijn. Nee, Jezus blaast zijn laatste adem uit aan het kruis. God heeft de wereld zo zeer liefgehad dat Hij alles aan ons gegeven heeft. zelfs zijn Zoon. En al zijn er veel mensen die Hem uit de weg willen ruimen, God blijft bij zijn liefde (Johannes 3, 16).

Dat maakt de tocht van de Heer zo indrukwekkend. Niet alleen om op terug te kijken, maar ook voor nu. Hi klampt zich niet vast aan zijn goddelijkheid (Filippenzen 2, 6). Hij heeft zich vernederd tot de dood aan het kruis. Dat betekent niet dat God allerlei kwaad en lijden wil verheerlijken, alsof zou gelden: hoe meer ellende hoe beter het is. Integendeel, God is niet uit op onze vernietiging of dood. Het zijn mensen zelf, die de weg zodanig gaan, dat God hen -zo lijkt het wel- niet kan bereiken met zijn liefde.

God gaat tot het uiterste. Dat betekent dat we nooit meer kunnen zeggen dat God het niet begrijpt of dat het verdriet van een mens niet belangrijk is in Gods ogen, als wij zelf te maken hebben met lijden, teleurstelling, verdriet en kwaad, of als we zelf worden uitgestoten of uitgelachen. Op veel plaatsen in de wereld is dat elke dag opnieuw het geval. Het verwijt wordt wel eens gemaakt: zou God zich nou werkelijk zorgen maken over de pijn en ellende van één mens, of één stadswijk waar niemand naar omkijkt, of één bevolkingsgroep waar niemand op let, of één werelddeel waar mensen om macht strijden.

Als we geloven in Jezus en zijn weg gedenken tot de dood, kunnen we niet zeggen dat het God koud laat dat er lijden is en dood. Hij is naast ons komen staan. Als we zelf verdriet ervaren en in uiterste nood zijn, kunnen we niet zeggen: God laat ons alleen. Kijk naar Jezus en je weet dat Hij naast je staat. Luister naar het evangelie en je weet dat.

Jezus is zelfs in staat zijn angst te overwinnen. Hij zegt aan het kruis: Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? (Marcus 15, 34) Maar later blaast Hij zijn laatste adem uit in vertrouwen en Hij vergeeft degenen die Hem hebben vervolgd (cf. Lucas 23, 24).

De Goede Week is niet alleen dat het Pasen wordt, maar ook dat de boodschap van de verrijzenis in ons hart een plaats moet krijgen, dat zelfs wanneer lijden en dood bestaan, God naast ons staat in ons leven. En als Hij zo vergevingsgezind is aan het kruis, zal Hij dat ook zijn voor ons. De dood en de zonde staan niet meer tussen God en ons in. Dat is het grote feest van Pasen. Al moeten we sterven, dat is geen dood punt, waar we niet overheen komen. Dood en zonde staan niet meer als een muur tussen ons en God in. Jezus heeft dat doorbroken en er staat zelfs dat het gordijn van de tempel in tweeën scheurt (Marcus 15, 38). Dat is een prachtig teken, dat God een weg voor ons opent in Jezus Christus. Amen.